

7. Dzielnica miasta Brehy

Brehy to jeden ze snińskich przysiółków. Na polach dawnych snińskich gospodarzy stoją dziś domy rodzinne, których budowę rozpoczęto w latach 80-tych XX w., kiedy to właśnie w tej części miasta zdecydowano się osiedlić mieszkańców wsi wysiedlonych wskutek budowy Snińskiego Zbiornika Wodnego. W 1985 r. wierzący prawosławni postawili w tej okolicy cerkiew pod wezwaniem Wniebowstąpienia Jezusa Chrystusa.

8. Cmentarz wojskowy oraz snińska kolej wąskotorowa

Na cmentarzu wojskowym, zwanym „epidemicznym” pochowano żołnierzy, którzy zmarli na cholere podczas I wojny światowej (jeńcy wojenni z obozu zlokalizowanego w snińskim tartaku). Cmentarz znajduje się w pobliżu dawnej kolei wąskotorowej, którą transportowano martwe ciała żołnierzy, zrzucając je następnie prosto do masowych grobów. W roku 1912 hrabia Józef Degenfeld, właściciel posiadłości ziemskiej w Sninie, rozpoczął budowę S.U.L.D – Snińskiej Leśnej Kolei Wąskotorowej służącej do transportu drewna z Gór Wihorlackich do dawnego tartaku. Ziałała ona do 1950 r.

9. Staw „Młynisko“

Nazwa stawu pochodzi od górnego młyna snińskiego - jednego z dwóch młynów z 1623 r., będących własnością Drugethów i które zostały zlikwidowane po I wojnie światowej. Znajdujący się nieopodal teren rekreacyjny „Snińskie Stawy”, leży wśród Gór Wihorlackich, szczycących się jeziorami pochodzenia wulkanicznego. Największym z nich jest „Morskie oko”. W pobliżu znajduje się cmentarz wojskowy Giglovo (335 m n.p.m.), pochodzący z czasów I wojny światowej.

Mapa
Trasa rowerowa „Szlak historii
miasta Snina”
Postoje

1. Na starym rynku w Sninie

Murowany kościół rzymskokatolicki pod wezwaniem Podwyższenia Św. Krzyża. Klasycystyczny, pierwotnie barokowy, murowany kościół z 1751 r. był pierwotnie poświęcony Znalezieniu Św. Krzyża. Zrekonstruowano go na początku XIX w., zaś rozbudowano w latach 90-tych XX w. We jego wnętrzu znajdują się dzieła malarskie I. Roškovicsa, M. Jordana i J. Kocha, wśród których dominuje obraz Panny Marii Śnieżnej z 1891 r. Ciekawostką jest fresk umieszczony na dużym łuku, na którym widnieje pierwotny kościół; z kolei ewenementem jest mierzący 9,5 metra wysokości krzyż męki Jezusa Chrystusa, dzieło profesora rzeźby Svetozára Ilavskiego.

2. Snina – mesto i powiat

Po mieście Humenné miasto Snina było drugim, co do wielkości miastem we włościach humeńskich i najdalej na północ wysuniętym w Żupie Zemplińskiej. Pod koniec XIX w. nadano mu rangę miasta powiatowego, którą utrzymało (z krótkimi przerwami) do dziś. Jest jednym z najstarszych miejsc zasiedleń w Górnym Zemplinie. Pierwsza pisemna wzmianka o nim, pochodząca z 1317 r., znajduje się w akcie donacyjnym króla Węgier Roberta na rzecz Filipa I. Drugetha, gdzie występuje jako darowizna majątkowa pod nazwą Sznina. Później, od 1623 r. „oppidum Sinna” występuje w aktach jako miasto.

3. Kaplica rodziny Rhollów w Vinicy

Pochodząca z 1842 r., klasycystyczną kaplicę poświęcono Siedmiu Boleściom Marii Panny. Krypta pod kaplicą została obrabowana podczas II wojny światowej. Pochowano tutaj Józefa i Stefana Rhollów z małżonkami i prawdopodobnie dalszych członków tej rodziny. Część cmentarza miejskiego zajmuje cmentarz żydowski, będący swoistym historycznym wspomnieniem o losach gminy żydowskiej miasta Snina, która przestała istnieć w wyniku działań II wojny światowej.

4. Rzeźba Św. Jana Nepomucena na snińskim folwarku

Pierwotnie rzeźba ta była umieszczona w murowanej kaplicy ufundowanej przez Štefana Rholla w 1838 r., bezpośrednio w obrębie miasta na brzegu rzeki Cirocha obok mostu łączącego miasto z kasztel i folwarkiem. W 1935 r. zburzono ją z powodu budowy nowego betonowego mostu, który powstał w miejscu dotychczasowego drewnianego. Oryginał rzeźby zachował się do czasów dzisiejszych i znajduje się w archiwum miasta.

5. Sniński kasztel i mityczny Herkules

Pochodzący z XVII w. kasztel (budowę którego zainicjowała w 1781 r. hrabina Teresa Van Dernáth, a którą zakończył 19 lat później przedsiębiorca Józef Rholl) stoi w miejscu byłej drewnianej kurii wybudowanej przez Drugethów. W jego pobliżu wybudowano mały dworek dla służby wraz z budynkami gospodarczymi, które zachowały się do chwili obecnej. Na kamiennym podeście, w środku małego zbiornika wodnego usytuowanego na dziedzińcu, stoi wykonana z żelaza rzeźba Herkulesa, którą odlano w zakładach odlewniczych w Dolinie Józefa w 1841 r., będąc nieformalnym symbolem miasta.

6. Wśród starych drzew w historycznym parku

Historyczny park miejski jest nieodłączną częścią snińskiego kasztelu. Po II wojnie światowej majestat całego kompleksu zakłóciła budowa ośrodków rekreacyjno-sportowych i szpitala z polikliniką. Wśród przeważnie liściastych drzew najstarszym jest liczący około 300 lat dąb szypułkowy (*Quercus rober*), rosnący w areale szpitala (obwód pnia – 451 cm).

